

Güneş Doğmuyor Doğudan

– Okan KİLİT · 14 Mart 2013

kargalarda vefasız çıktı göçtüler
kuzgun sesleri döner durur başımda
düşsem leşimin yendiğini eller görür utanırım
saklansam Dicle benden utanır
küçüldü gözümde koskoca dağlar
söylesene ağam bu bel kime dayanır

çoban azığına iliştiirdiğim otlu peynir
kaç kuşak daha tok tutar sızımı
mayın tarlasında otlaşır kuzum
kan kokar sütü zehirlenir memleket
ayaz vakti ısıtmaz yüreği keçeden kepenek
buz tutar sesimiz üşür öykümüz

geçen gün mavzer patladı çığ düştü
kardelen oldu göverdi Hülya Sümeyye
onlar yeşerdi ben karın altında kaldım
gitti kundağa sardığım umutlarım
bilirim giden dönmez tekrar var olmaz
zalime gülümseyen devran mazluma yar olmaz

ensemde dipçik adımlarım yazgıma dargın
göç yolu kapanmış nereye bu sürgün
tutuşur gözlerimde dededen yadigar çınar ağacı
haine çıkartmış adımı namert zaman
köyüme yüklenir binlerce şehidin ahı
susarım göğe çıkarken sılam kokan duman

eyvahlar olsun yarınım gene düne gebe
gözlerim alışamadı karanlığa
uçurumun eşiğinde ömrüm
kibrit çakın bakışlarıma düşeceğim
gökte yıldızlar minareler bayrak şahit
yıllardır güneş doğmuyor doğudan